

Motivering:

Ved en i sin Tid foretagen Undersøgelse viste det sig, at der ikke er indtruffet ret mange Ulykkestilfælde paa de her omtalte Anstalter, men man maa dog anse det for ønskeligt, at der tilvejebringes en Ordning, hvorved de paa Anstalterne anbragte Personer, der ikke omfattes af Ulykkesforsikringsloven, faar Adgang til Erstatning for Ulykkestilfælde, der rammer dem under deres Arbejde paa Anstalten. Erstatning bør formentlig ogsaa kunne udbetales, dersom f. Eks. en sindssyg Person er anbragt i kontrolleret Familiepleje og der kommer til Skade under Udførelse af Arbejde. Man har overvejet, om et saadant Ulykkestilfælde ikke maatte falde ind under vedkommende Plejehjems Risiko, men da det fra de paagældende Anstalters Ledelse stærkt er blevet hævdet, at Familieplejen er et Led i de foretagne Helbredelsesforanstaltninger, og at et Krav om, at der skal tegnes Forsikring for de anbragte, maa befrygtes at ville skade Familieplejeinstitutionen, har Ministeriet ikke ment at kunne statuere Forsikringspligt for Plejehjemmene.

Paa Grund af de paagældendes særlige Forhold vil Ulykkesforsikringslovens Regler paa adskillige Omraader være væsentligt at ændre, og man maa derfor anse det for rettest, at det overlades til kongelig Anordning at bestemme, saavel paa hvilke Anstalter Loven skal komme til Anvendelse, som hvilke Lempelser der bør foretages i Lovens Bestemmelser. Saafremt det senere maatte vise sig ønskeligt, at Forsikringen udvides til ogsaa at omfatte Personer anbragte paa Anstalter, som drives af private Foreninger o. lign., vil dette kunne ske ved en ny Anordning.
